

חיי שרה - קלג ע"א

ה. והכל הוא סוד ליוודע הدين. באו רבינו אבא וכהיודי מהוא ונשקו את ידו. אמר רבינו אבא, עד היום הזה לא למקתי בקדבר הזה, רק עכשו. אשרי חילקי שזקיתו לשמע אותו.

ובאה יצחק האלה שרה אמו. אמר רבינו יוסי, הפטוק הזה קשה. האלה? היה צריך להיות לאهل שרה אמו! מה זה האלה? שחוורה לשם השכינה. משום שכל זמן ששורה הימה קימת בעולם, לא זהה ממנה השכינה, ונור היה דולק מערב שבת לערב שבת והיה מאיר את כל אותן ימות השבעה. אחר שפתחה, בבה אותו הנגר. פין שבחה רבקה, חורה השכינה והדילקה את פער. שרה אמו - שדקתה לשורה בכל מעשיה.

רבי יהודה אמר, כמו שדמויות של יצחק הימה פרמותו של אברהם, וכל מי שראה את יצחק אמר זה ודאי אברהם שהולד את יצחק - אך גם דמותה של רבקה ממש הימה פרמותה של שרה, ומשום בכך שרה אמו ודאי. אמר רבינו אלעזר, בכל כך זה, אבל בא ראה, זהו סוד. שאר על גב ששרה מטה, דמותה לא זהה מן הבית, ולא נראתה שם מיום שפתחה עד שבחה רבקה. פין שביבה רבקה, נראתה דמותה של שרה, שפטות ויבאה יצחק האלה וגנו. מיד שרה אמו נראתה שם. ולא היה רואה, רק יצחק לדבו בשנוגנס לשם, ועל כן ויחח יצחק אחורי אמו. [ס"ה מה זה אחורי אמו? אמרו שאמו נראתה והזדנה בבית, ועל כן לא בתוב אחורי מיתה אמו, אלא אחורי אמו.

רבי שמעון אמר, מה שונה שפטות ביצחק, ויחח את רבקה

מרום לעולם כי. וכך איה רוזא לידען מדין. אותו רבוי אבא והוא יודה ונשקו ידו. אמר רבוי אבא עד יומא דין לא קאי מנא במלחה דא בר השטא. זפאה חולקי דזבינה למשמע לייה:

ויביאך יצחק האלה שרה אמו. אמר רבוי יוסי האי קרא קשיא. האלה. לאهل שרה אמו מיבעי ליה, מיי האלה. ואחרית תפון שכינתא, בגין דכל זמנא דשרה קיימא בעלמא שכינתא לא אעדי מינה, ושרגא הוה דליך מערב שבת לערב שבת והוה נהיר כל אינון יומי דשבתא, בתר דמיתת, בכתה ההייא שרגא. בגין דאתת רבקה אהדרת שכינתא ושרגא אדריקת. שרה אמו, דdemia לשורה בכל עובדה.

רבי יהודה אמר כמה דדיוקניה דיצחק הוה כדיוקניה דאברהם, וכל מאן דחמי ליצחק אמר דא אברהם, ודאי אברהם הוליד את יצחק, כי נמי רבקה דיוקנה ממש הות דיוקנא דשרה, בגין לכך שרה אמו ודי.

אמר רבוי אלעזר בכלא הכי הוא, אבל פא חזיז, רוזא איהו דאף על גב דשרה מיתת, דיוקנה לא אעדי מן ביתא, ולא אתחזוי תפון מיומא דמיתת עד דאתת רבקה, בגין דעתאלת רבקה אתחזיאת דיוקנא דשרה, דכתיב ויביאך יצחק האלה וגנו מיד שרה אמו אתחזיאת תפון, ולא הוה חמי לה בר יצחק בלחוודי כד אעל תפון, ועל דא וינח יצחק אחורי אמו (ס"א שא אחורי אמו, אחורי דאמו) אתחזיאת ואזדמנא בביתא, ועל דא לא כתיב אחורי מיתה אמו, אלא אחורי אמו.

רבי שמעון אמר מי שנא דכתיב ביה ביצחק ויקח את רבקה ותהי לו לאשה